

Dokument z posiedzenia

12.9.2012

B7-0426/2012 }
B7-0449/2012 }
B7-0452/2012 }
B7-0453/2012 }
B7-0454/2012 }
B7-0455/2012 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust 5. i art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

ECR (B7-0426/2012)
S&D (B7-0449/2012)
GUE/NGL (B7-0452/2012)
PPE (B7-0453/2012)
Verts/ALE (B7-0454/2012)
ALDE (B7-0455/2012)

w sprawie prześladowania muzułmanów Rohingya w Birmie/ Mjanmie
(2012/2784(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ivo Belet, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt, Roberta Angelilli, Filip Kaczmarek, Mario Mauro, Tunne Kelam, Eija-Riitta Korhola, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Zuzana Roithová, Monica Luisa Macovei, Sari Essayah, Giovanni La Via, Csaba Sógor, Elena Băsescu, László Tóké, Bogusław Sonik

w imieniu grupy PPE

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Marc Tarabella, Liisa Jaakonsaari, Mitro Repo

w imieniu grupy S&D

RC\912683PL.doc

PE493.587v01-00 }
PE493.610v01-00 }
PE493.613v01-00 }
PE493.614v01-00 }
PE493.615v01-00 }
PE493.616v01-00 } RC1

Marietje Schaake, Graham Watson, Louis Michel, Edward McMillan-Scott, Leonidas Donskis, Robert Rochefort, Fiona Hall, Sonia Alfano, Marielle de Sarnez, Sarah Ludford, Kristiina Ojuland, Johannes Cornelis van Baalen, Jelko Kacin, Anneli Jäätteenmäki, Izaskun Bilbao Barandica

w imieniu grupy ALDE

Jean Lambert, Barbara Lochbihler, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Adam Bielan, Sajjad Karim, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki,

w imieniu grupy ECR

Helmut Scholz, Marie-Christine Vergiat

w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie prześladowania muzułmanów Rohingya w Birmie/ Mjanmie (2012/2784(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy/ Mjanmy, a zwłaszcza rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie z postępów z dnia 7 marca 2012 r. przedłożone przez Specjalnego Sprawozdawcę ONZ ds. Sytuacji w zakresie Praw Człowieka w Mjanmie,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Birmy/ Mjanmy z dnia 23 kwietnia 2012 r.,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie kryzysu na północy stanu Arakan w Birmie/ Mjanmie,
 - uwzględniając wymianę poglądów na temat mniejszości Rohingya, która odbyła się w Podkomisji Praw Człowieka PE w dniu 11 lipca 2012 r.,
 - uwzględniając oświadczenie komisarz Kristaliny Georgiewej z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie dostępu Rohingya i innych poszkodowanych społeczności do pomocy humanitarnej,
 - uwzględniając oświadczenie ministrów spraw zagranicznych ASEAN z dnia 17 sierpnia 2012 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w stanie Arakan,
 - uwzględniając konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
 - uwzględniając art. 18–21 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 25 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) z 1966 r.,
 - uwzględniając decyzje o przyznaniu Birmie/ Mjanmie przywileju organizacji Igrzysk Azji Południowo-Wschodniej w 2013 r. oraz o objęciu przez nią przewodnictwa w ASEAN w 2014 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od czasu ukonstytuowania się nowego rządu prezydenta Theina Seina w marcu 2011 r. rząd ten podjął wiele działań na rzecz rozszerzenia swobód obywatelskich w kraju, uwolniono większość więźniów politycznych, a niektórych spośród nich wybrano do parlamentu w wyborach uzupełniających, zawarto też wstępne zawieszenia broni z większością zbrojnych grup etnicznych, a wielu dysydentów politycznych powróciło z wygnania w nadziei na pojednanie;

RC\912683PL.doc

PE493.587v01-00 }
PE493.610v01-00 }
PE493.613v01-00 }
PE493.614v01-00 }
PE493.615v01-00 }
PE493.616v01-00 } RC1

- B. mając jednak na uwadze, że nasiliła się dyskryminacja mniejszości Rohingya;
 - C. mając na uwadze, że dnia 28 maja 2012 r. gwałt na buddystce i jej zabójstwo wywołały falę zamieszek między stanowiącą większość buddyjską ludnością Rakhine a muzułmańską mniejszością Rohingya w stanie Arakan (Rakhine), które pociągnęły za sobą ofiary śmiertelne;
 - D. mając na uwadze, że w kolejnych dniach przemoc między wspólnotami objęła obie społeczności przy niewspółmiernie dużym zaangażowaniu tłumów wzburzonych Rakhine i sił bezpieczeństwa, które atakowały przedstawicieli Rohingya, zabito dziesiątki osób, zniszczono tysiące domów, a około 70 tys. osób zostało przesiedleńcami wewnętrznymi; mając na uwadze, że dnia 10 czerwca 2012 r. w sześciu miejscowościach w stanie Arakan ogłoszono stan wyjątkowy;
 - E. mając na uwadze, że prezydent Thein Sein początkowo wyraził zdanie, że jedynym rozwiązaniem dla grupy etnicznej Rohingya jest albo wysłanie jej przedstawicieli do obozów uchodźców przy wsparciu biura UNHCR, albo ich przesiedlenie do innych krajów;
 - F. mając na uwadze, że Rohingya, których duża liczba od stuleci żyje w stanie Arakan, nie zostali uznani za jedną ze 135 grup narodowych Birmy/ Mjanmy, i tym samym odmówiono im prawa do obywatelstwa wynikającego z ustawy o obywatelstwie z 1982 r., że wielu Birmańczyków postrzega ich jako nielegalnych imigrantów z Bangladeszu i że są oni przedmiotem systematycznej i dotkliwej dyskryminacji i restrykcji w obszarach takich jak swoboda przemieszczania się, zawieranie związków małżeńskich, edukacja, opieka zdrowotna i zatrudnienie, jak również konfiskata ziemi, praca przymusowa, arbitralne aresztowania i nękanie przez władze;
 - G. mając na uwadze, że według szacunków w związku z ciągłymi prześladowaniami w ostatnich latach do krajów ościennych uciekło milion Rohingya; mając na uwadze, że do samego Bangladeszu uciekło 300 tys. osób, że w tym kraju ich sytuacja w dłuższej perspektywie wciąż pozostaje nierozstrzygnięta, przy czym władze bangladeskie nakazały ostatnio zawieszenie działalności międzynarodowym humanitarnym organizacjom pozarządowym zapewniającym podstawowe usługi zdrowotne i żywieniowe niezarejestrowanym uchodźcom, jak również miejscowej ludności w rejonie Cox's Bazar, a obecnie władze te – według doniesień – odsyłają ubiegające się o azyl osoby należące do mniejszości Rohingya;
 - H. mając na uwadze, że biuro pomocy humanitarnej i ochrony ludności Komisji (ECHO) przyznało 10 mln EUR na rok 2012 w celu wsparcia uchodźców Rohingya oraz przyjmującej ich miejscowej ludności Bangladeszu;
 - I. mając na uwadze, że dnia 17 sierpnia 2012 r. birmański rząd powołał niezależną komisję śledczą, w skład której wchodzi 27 przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz organizacji politycznych i religijnych, w celu zbadania przyczyn eskalacji przemocy na tle religijnym oraz sformułowania odnośnych zaleceń;
1. jest zaniepokojony nieustającymi aktami przemocy na tle etnicznym w zachodniej Birmie, w

RC\912683PL.doc

PE493.587v01-00 }
 PE493.610v01-00 }
 PE493.613v01-00 }
 PE493.614v01-00 }
 PE493.615v01-00 }
 PE493.616v01-00 } RC1

wyniku których wiele osób poniosło śmierć lub zostało rannych i które doprowadziły do zniszczenia mienia i przesiedlenia miejscowej ludności, oraz wyraża obawę, że te starcia między wspólnotami mogą zagrozić przemianom demokratycznym w Birmie/ Mjanmie;

2. apeluje do wszystkich stron o zachowanie powściągliwości oraz wzywa władze birmańskie do zaprzestania arbitralnych aresztowań Rohingya, do udzielenia informacji na temat losu setek osób przetrzymywanych od czasu rozpoczęcia w czerwcu 2012 r. w stanie Arakan działań w zakresie bezpieczeństwa oraz do niezwłocznego uwolnienia osób arbitralnie aresztowanych;
3. wzywa rząd Birmy/ Mjanmy, aby w trybie pilnym zezwolił agendom ONZ i humanitarnym organizacjom pozarządowym, jak również dziennikarzom i dyplomatom na nieograniczony dostęp do wszystkich rejonów stanu Arakan, zagwarantował wszystkim społecznościom dotkniętym konfliktem nieograniczony dostęp do pomocy humanitarnej oraz zapewnił przesiedlonym Rohingya swobodę przemieszczania się i zezwolił im na powrót do miejsca zamieszkania, jak tylko będą to mogli bezpiecznie uczynić;
4. przychylnie odnosi się do utworzenia niezależnej komisji śledczej, lecz ubolewa nad brakiem przedstawiciela Rohingya wśród jej członków;
5. wzywa rząd Birmy/ Mjanmy do postawienia przed sądem sprawców brutalnych starć i innych powiązanych nadużyć, do których doszło w stanie Arakan, oraz do powstrzymania ugrupowań ekstremistycznych podżegających do nienawiści między wspólnotami, grożących organizacjom humanitarnym i agendom międzynarodowym oraz opowiadających się za wydaleniem Rohingya lub trwałą segregacją obu społeczności;
6. wzywa ESDZ do wspomoczenia rządu birmańskiego za pomocą wszelkich możliwych środków w podejmowanych przez niego staraniach na rzecz ustabilizowania sytuacji, wdrożenia programów sprzyjających pojednaniu, opracowania szerszej zakrojonego planu społeczno-gospodarczego rozwoju stanu Arakan oraz dalszego postępu Birmy/ Mjanmy na drodze do demokracji;
7. wyraża uznanie dla tych obywateli Mjanmy, którzy poparli muzułmańską mniejszość i opowiedzieli się za społeczeństwem pluralistycznym, oraz wzywa siły polityczne do zajęcia podobnego zdecydowanego stanowiska; sądzi, że obejmujący wszystkich dialog z lokalnymi społecznościami mógłby być ważnym czynnikiem pozwalającym załagodzić liczne problemy etniczne w Birmie/ Mjanmie;
8. nalega, by nie wykluczać mniejszości Rohingya z budzącej się od niedawna otwartości na wielokulturową Birnę/ Mjanmę, oraz wzywa rząd do zmiany ustawy o obywatelstwie z 1982 r., tak aby była zgodna z międzynarodowymi standardami w zakresie praw człowieka oraz zobowiązaniami wynikającymi z art. 7 konwencji ONZ w sprawie praw dziecka, w celu przyznania praw obywatelskich mniejszości Rohingya i innym mniejszościom bezpieczeństwa oraz w celu zagwarantowania równego traktowania wszystkich obywateli Birmy, a tym samym położenia kresu praktykom dyskryminacyjnym;
9. wyraża zaniepokojenie zatrzymaniem podczas zamieszek 14 osób świadczących pomoc

RC\912683PL.doc

PE493.587v01-00 }
PE493.610v01-00 }
PE493.613v01-00 }
PE493.614v01-00 }
PE493.615v01-00 }
PE493.616v01-00 } RC1

międzynarodową oraz apeluje o niezwłoczne uwolnienie pięciu z nich, które wciąż przebywają w areszcie;

10. wzywa rząd birmański do zezwolenia specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w tym kraju na przeprowadzenie niezależnego dochodzenia w sprawie nadużyć, do których doszło w stanie Arakan; wzywa OHCHR do ustanowienia biura w Birmie/ Mjanmie, którego mandat obejmowałby pełną ochronę, wspieranie i pomoc techniczną, jak również filii w różnych stanach w całym kraju, również w stanie Arakan;
11. zachęca rząd birmański do dalszego wdrażania reform demokratycznych, ustanowienia rządów prawa i zapewnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności wolności wypowiedzi i wolności zgromadzeń (również w internecie);
12. wzywa wszystkie państwa w regionie do przyjęcia z pomocą uchodźcom z Birmy/ Mjanmy oraz do udzielenia birmańskiemu rządowi wsparcia w znalezieniu sprawiedliwych rozwiązań dla przyczyn leżących u podłoża konfliktu;
13. wzywa w szczególności Bangladesz do dalszego przyjmowania obecnego wsparcia od darczyńców i wszelkich dodatkowych środków wsparcia oraz do zezwolenia organizacjom świadczącym pomoc humanitarną na kontynuację działalności w tym kraju, w szczególności w świetle wydarzeń w stanie Arakan oraz wynikających z nich dodatkowych przepływów uchodźców pilnie potrzebujących podstawowej opieki;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentom Birmy/ Mjanmy i Bangladeszu, wysokiej przedstawiciel UE, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ASEAN, Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ ds. Praw Człowieka w Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ do spraw Uchodźców oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.